

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **M. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 października 2018 r. kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2018 r. (sygn. akt II Akzw [...]), postanowił:

1) wznowić postępowanie zakończone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2018 r. (sygn. akt II Akzw [...])

2) uchylić postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2018 r. (sygn. akt II Akzw [...]) utrzymujące w mocy postanowienie Sądu Okręgowego we W. z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt II Ko [...], w przedmiocie zarządzenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i sprawę przekazać Sądowi Apelacyjnemu w [...] w celu ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

3) kosztami postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2018 r. (sygn. akt II Akzw [...]) utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie dotyczące

zarządzenia wykonania (wcześniej warunkowo zawieszzonego) kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do M.L. Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] złożył wniosek o wznowienie tego postępowania na podstawie art. 542 § 1 i § 3 k.p.k. w zw. z art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 9 § 2 k.p.k. z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Stanowisko dotyczące konieczności wznowienia postępowania podzielił także Dyrektor Departamentu Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

Potrzeba wznowienia przedmiotowego postępowania wynika z braku należytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., bowiem przewodniczącym składu jednoosobowego Sądu Apelacyjnego był delegowany do tego Sądu sędzia sądu okręgowego.

Zgodnie z obowiązującym w czasie orzekania art. 46 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, w składzie sądu mógł brać udział tylko jeden sędzia innego sądu. Sędzia sądu niższego nie mógł być przewodniczącym składu sądu z wyjątkiem przypadku, gdy Minister Sprawiedliwości przyznał takie prawo sędziemu sądu rejonowego, delegowanemu do sądu okręgowego.

Brak było analogicznej normy dotyczącej przewodniczenia składowi Sądu Apelacyjnego. Oznacza to, że na moment orzekania w sprawie przez Sąd Apelacyjny w [...] ustawa nie przewidywała możliwości przewodniczenia składowi tego sądu przez sędziego delegowanego. W przypadku zaś składu jednoosobowego wykluczało to równocześnie orzekanie. Innymi słowy pierwotna delegacja sędziego sprawozdawcy nie obejmowała, (bo i z uwagi na jednoznaczne uregulowania ustawowe - obejmować nie mogła) orzekania w Sądzie Apelacyjnym w [...] w składzie jednoosobowym. Tego rodzaju uchybienia orzecznictwo Sądu Najwyższego jednomyślnie kwalifikuje, jako uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. niewłaściwie obsadzony sąd (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r., III KK 213/11 *LEX nr 955023*).

Wobec powyższego należało uchylić postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2018 r. (sygn. akt II Akzw [...]) i wznowić zakończone nim postępowanie zażaleniowe.